

UN ESEMPLAR

Acăstă foia ese uă dată pe septembără :

D U M N E C A

Abonamentele se începă numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasajul Român No. 9—11; eră prin districte pe la corespondință și său prin postă, trămitând și prețul.

Tôte abonamentele pe unu anu, incepute cu No. 26 din 18 Iuliu 1871 și cele pe 6 luni, incepute cu No. 1 din 18 Ianuariu 1872, espiru cu No. 26 din Augustu viitoru.

Prin urmare, comunicându acestu comunicatul comunicațiilor noștri abonați, și rugăm să se grăbescă a să reînnoi abonamentul, spre a nu fi lipsiți de pâinea sufletescă tocmai când le-o să lumea mai dragă, căci cu No. 27 li se suspendă trămitirea foilor.

Mai rugăm și de astă dată pe datornicul noștru să nu ne facă opoziție guvernamentală, ci să se grăbescă a se achita de noi.

INCURCATURA

Ordinea, rău încurcată,
Cu domna stabilitate
Ieră a născutu să se bată
Si să și dea bușelii în spate.

In guvernă harababură,
Sfădă mare și tocmeilă:
La palat chir mură 'n gură
A căduț la pirotelă.

La Comuna baș-boierii
Cu moftul și cu ghelirul;
La poliția neferită
Cu jarpaua și cu pilul.

Popa-Tache iși ieă băta
Șo arată 'n depărtare,
Eră tera, amărăta,
Pola 'i pupă cu 'nclinare.

Pretul indenia hoția
Scote puș și se 'multesce:
Minciuna și tilhăria
Se suie susu și domnesce.

Radu Anghelu se retrage
Din codrul său cu 'ntristare
Si 'n mănu cu terfeloge
Se prezintă 'n lumea mare.

No. 25.

DUM NECA, 6 AUGUSTU, 1872.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei nouă
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 lune	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile: **M. Aleșandrescu.**

Sub colnicu, în altă vreme,
Stă cu frică dreptă la pindă:
Adă de nimenei nu se teme:
Punga nu-i mai e flămândă;

Căci e omu de omeniă,
Respectat și cu avere:
A bătei năzdrăvănia
L'a 'nălțat și chiară la putere.

Numai ordine mirose.
Susu ciapcinul, josu zaplanul:
Unii rodă d'u parte óse,
Altii 'n briu cu toroipanul.

La cană e imbulzélă,
Si la bugetu șmecheria :
Într'unu locu e zăpăcelă,
Într'altul e cumetriă.

Sub saltea, greu apăsată,
Sedă bietu ca uă milogă
Constituția uitată,
Hirțuită și olögă.

Jupinésa libertate,
Cu condicuță în mănu,
A fugită pe nemăncate
Pene n'a 'mplinită uă lună.

Cóna lege, necăjită
Că chelarulă ei celu mare
A lăsat-o părăsită
Si nu i-a datu de măncare,

Cu omnibusul o șterse
De suntă doi ani și mai bine,
Si vesteau prin tera merse
Că 'n napoi nici nu mai vine.

Greierii căntă a tómă:
Tel căntă din psaltichă.
Primarul, după bucovnă,
Vorbesce de săracia.

Mavrogheni se silesce
Ca să mai mărăscă golul
Si, din Berlin când tușesc,
Se 'nfioră monopolul.

Fluierescu se răsfăță
P'unu maldăru de furnitură
Si résucita'i mustață
Nu i mai cauță în gură.

Garda s'a pusă la cioclină.
Nu: n'a mințită Trompetă șiul
Cându, cu gura de vîntu plină,
Iși laudă căusașiu.

Vornicul totu nu e 'n stare
Unu ceasă să se odihnească.
Clistirescu nu mai are
Ce să mai chivernisescă.

Două-morale viséză
Ingerași și ochiesiale !
Amorul ilu esaltéză
Si 'lă scôte din balamale !

Merge bine, căci se unge
A ordinii cărucioră,
Numai déca n'o ajunge
La rîjniță de la móră.

Ordinea și armonia
Cu mușterii mergă bine:
Cându le calcă prăvălia,
Gustul de zurba le vine.

Camarila-lesghetarul
Transcrie și însumeză
Si, la lună, marecalul
Răbójele achitáză

Drumul de feru... se gătesce :
Şon fertih! Vine indată,
Ense mai ântăiu plătesce
Tera orbă, deru bogată

Las' c'omu încheia bilanțul
Incetul cu 'neetisorul
Să vedem ce dice Némțul
Cându o 'mplini anisorul?

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul proșipită alu GHIMPELEI.

Din lumea lumescă.

ROMA, 16 Augustu.—Sosindu scirea că lui Sarl Cretu-chelăiescu, primarul din București, cându s'a întors din muntele Sinaia, la gara Tîrgoviste i-a esită înainte unu ore-care căpitanu Badea, insocită d'na numerosă suita de maturatorii în mare ținută, care i-ară să răsunătă măna ca unu patriarchu ecumenicu, sfintă sea Papa a cerutu indată iamurri prin papistașul de la Bărați. Răspunsul fiind c'ascimenea lucru s'a urmatu nu numai la întorcere, dăr și la pornirea primarului, sfintă sea Papa redacteză uă bula secretă, prin care afirsesce pe primar, ca usurpatoru de drepturi sfinte și sacrilegii, eru pe Badea și pe maturatorii ca pe nisice compliciti coruptori.

Antonelli a depeșiată pe la tōte cabinetele 'n privința acesta.

VIENA, 17 Augustu.—Stasia răposatei archiducese Sofia s'ară totu-de-una pe la miedul noptii. Ieri séră a vădut-o bucătarul împăratescu, s'a inebunită de frică; a séră a vădut-visiul împăratescu, s'a rămasu cu gura căscată, ne mai putendu vorbi.

Cabinetul, în urma unu lungu consiliu, s'a declarată incompetentă n'ascimenea afaceri grave și pe d'ua parte a boalării se invite pe ministrul de culte din București a căntă pe psaltilia molitfelnicolu' răposaștoru', promisiendu-i căte-unu sfantu de făo; eru pe d'alta a se ruga înălțimea sea serenissimă d'impăcitorii alu universulu', Petracă sin Carp-îelă, agintele români, care actualmente se află in București, se se întorci catu mai curându la Viena spre a'mpăca și pe nemijosă fantomă.

BERLIN, 17 Augustu.—Coțcarii s'au invoită, gracie explicaților date de ciapinul Mavro-ghems. Proiectele de legi, hotărîte a se vota negreșită de camera din București, a rămasu se se traduca la archiva-statului.

Din lumea susținătă.

PORȚILE-RAIULUI (fără dată).—Juarez, intălnindu-se cu Maximilian, s'au luat amândou de pără, injurându-se unul pe altul, celu d'antai ne inghezze, celu d'alui doilea pe nemijosce.

Mucenicul Agov, care ambitiona să părte titlul de "fiu alu lui Dumnezeu" a sănătă și-i despărțită, conformu preceptei "fericiți facetori de pace, caci accia iiii lui Dumnezeu se voru chiama".

PORȚILE-IAUDULUI (fără dată).—Archiducesa Sofia, cum a sesită, a cerută să se stabilească unu serviciu telegraficu' intre această lumea și cea-l-altă, spre a telegrafia regulat curții din Austria succesele séle politice, pe care le va realisa p'aci. Sfintul Petru i-a arătată druhul spre palatul de la ale cărui porți se comunica sciște, prin intermediul lui Tolea-nebunul.

Din țera orbă.

SINAIA, 2 Gustară.—Unde pénacum in acești munți nu erau de cătu lei, tigrii, panere și leopardi, acum s'a ivită unu leopară d'unu-anu. Văzătorii lău primiu bine și lău lasată yin, buzaj in hatirul pirului seu celui căruntă. Acasă curiosă aparițione e so otită p'aci ca unu evenimentu politicu.

MIZILU, 3 Gustară.—Zapciul cu pricina din tiglul acestuiorășielu a'ncepută să aiureze a "Căpitan-Costache".

GHERGHIȚA, 4 Gustară.—Astădi a'ur pormu' din acestu mare tigru optă caravane incarcate cu marfă bună, destinată pentru expozițione din Viena.

REVISTA MOFTOLOAGĂ

București, 5 Gustară. 1872.

Cum începe să mirăsă a tómă, pe locu vedî că opoziția începe să cante ca grejerele, să scotă cörne ca melculu, să se bucură că vine Cămara ca să dărime ministerlikul, și, întindîndu-se ca pecinginea în politicaua inaltă, scote felu de felu de iscoide d'ale ei, tōte scrise și 'ncărcate cu 10 la sută in socotela ministrilor.

Geaba guvernului iși pune totă silință să facă cele mai gingașie pișicherlicuri, tertipuri, marafuri și giumberușuri: pe ea n'ară' impăca-o de cătu căndu s'ară dueo "nouă cu-a brânzii" de la putere, atunci nici atunci, cum dice bunioră cumnăticia Pressa, care nu de florile mărului se silesce a pune căte-uă proptea două la pirleazul peste care sară țapă de la cărma ţerii.

Astădi nemilosa opoziția, dată și prin ciură si prin dirmonu, dusă și pe la iconele juraților și pe la monastirile Văcărescilor, imbaiată și 'n Borsi și 'n apa lui Buzeu, nu se sfiesce de locu a țină spada lui Damocles a tirnată d'asupra capulu logofetimii.

După ce facu mare vîlvă cu drumurile de feru, adică cu neisprăvirea loru de către ono-

rabilii șusteri de la Perlin, scose la maidanu voiajul d-lui Bălenu spre temniță din dălu, și sbieră pénă nu mai putu că conulu Bălenu nu e marfaoiu parvenită —dându adicătialea peste nasu conulu Vasilache Boerescu, ca și căndu d-lui ară si marfaoiu parvenită, eru nu neaosiu boieru, după cum mărturisesc și po-reclă ce pörtă!

Ba, nemulțamită cu atătu, scose pouose și cumnătichii Pressi c'ară si plătită de conulu Lascărache, și băieții de la Românu' merseră cu'ndrasnélă pénă a afirma că'au prisus — hotomanii dracului! — că'au prisus șenasi e-pistola autografa a administratorului prin care cersia pomana făgăduită de vornicu.

Apoi veni comedia cu garda de la Craiova, cu primăria din București, cu onorabilele furnituri și gheșeturii ale vinărarului Fluiet'a-secu și 'n cele din urmă, după ce s'agașă și de d-nu Monopolu, iscodi minciuna că ministerlikul ară si pe drumu de catortosire.

Să ne'ncercăm deru a combate aceste pe-clivăni ale opoziției și să susținem p' musiū cabinetu, dăr s'o desceptă să ne iubescă și pe noi ca pe Pressa cu ceva abonați săcăni cu ajutorul prefecților.

Cum că ministerlikul ară si 'n ajunu d'a căntă portofolielor séle vestitul căntecu:

Cu jale și cu mihiire
De tine mă despărțescu

acesta e uă minciună cătu turnul Colții. De si lo-ofetii nu s'au înjosită să mai dea la comunicate după tipicu "că cea mai completă armă domnește intre membrii cabinetului" cu tōte astea cumnăticia Pressa a respusă cu multă energiă Românu'—respusă pe care ne pare rău că lipsa de spațiu ne opresce a'l reproduce, atătu e de seriosu și de logicu. Atunci Românu' o'ntorse pe făoaia ailaltă și declară că nici elu nu crede una ca aceasta, de ore-ce ministrui suntu toți d'aceași tépă și se 'nvoiescă lesne căndu e vorba de tertipuri și de smecherii.

Daci vede ori-cine cătu de haină e opoziția Măriei-Séle lui Vodă, adicătialea a ministerlikului impozițată de Maria sea.

Noi unu, de și amu da credemēntu proverbulu că "camicii care nu se vădu multă vreme se cam răcescă" cu tōte astea nu putem admite răcăia intre drăgușii de ministru, de și a'ostu totă véra răspundiș unu de altu ca pui de potriniche: unul la Penteleu cu gitu' de Sîrma 'n cășcavalu, altul la Berlin, altul la Stambul, altul priu Moldova, altul pe la Craiova și pe la Sinaia. Căci, cum se se re-căsează, căndu lucrăză toți pentru unul, și unul pentru toți? In ministeru nu e ca 'n alte locuri.

Aci e celu mai mare comunismu, caci toți suntu solidari de faptele unuia dintr'enii. Astă-felu, deca din păcate face unută vrău sfeterisă, vrău locma ceva mai barosană, apoi e ținută să împartă cu toți cei-l-alti. Prin urmare, ori cum amu intorci-o șamă invirti-o, ne'ntele-

gere nu pote fi, și prin urmare guvernul nu ne pote dice: atio, atio, la refetere—vorbindu in limbagiu' tomnului Conțu cu pricina. Ce să mai dicemă despre boclucurile ce Românu' născocesce bietului Monopolu de tutun, despre neajunsurile cei pricinuiesce și care i-a' aruncată in capu ca viespele pe toți tutungii? Ce e dreptu numai unchiasul de la Trompetta carpacilor se vede că nu e candidatul de vrău slujbuliță la acestu fericitul monopolu, caci numai elu 'n susține cu totă anima și cu totă energia de care e 'n stare să dea probe.

Noi unu, de că' amu avé să dămă vrău sfatu celor de la monopolu, e să' indemnamă a oferi băieților de la Românu' căte

uă slujbă óre-care, ca dór cu acestu midlocă i'o face să 'și mai potolescă gurița. Si mare is-bândă ară si, deca monopolgi ară puté să jocă este renghiu opoziției, mai cu séma că i'la si jucată pe jumătate, incurcându în firele séle de păiajeni pe mai mulți roșcodani, foști prefești și . . .

Ceremă sensă lectorilor nostri că pénă acum nu le-amă spusă nimică nicăi despre craidoană și craidoanele care 'mpedică p'adrevărați pătimăș ce mergă să facă cură de apă feruginosă la izvorul din Dobrotăsa, nicăi despre renumitele oteluri din apropierea băilor său situaționilor renunțate prin pozițunea loru plăcută 'n timpul verii, de la noi din țără.

Acăstă détoră sperămă a ne-o 'mplini 'n numerile viitoare.

JALBA ULITELOR DIN BUCURESCI CATRE SFATU

Domniloră contiliu,

Noi, subiscălitile ulițe de prin Chirchilești, Stelea, Delea și Popa Nanu; Dece-Mese, Spirea și Popa Sore; Călușeu, Vișiora și Popa-Chițu; Căramidarii, Tabaci și Popa-Fierea; Antim, Apostol și Popa-Tatu; Gorganii, Herasca și Pitără-Moșiu; Olari, Cuibu-cu-barză și Popa-Dîrvașiu; Ceașiu-Radu, Vîntilă și Popa-Petre; Foisioru, Broșcenii și Popa-Rusu; Civitu, Golășeu și Gărdurelele; împreună cu alte surate mai mici și mai măricele, venimă cu cinstiță plecăciune să vă rugămă ca, mai nainte d'a vă lăua catrafusele să o sterge la să-nătăsa, să regulați pozițunea mormală și anormală în care ne aflăm.

Suntu mai mulți ani de dile de căndu unele din noi au fost batjocorite cu nesce caldăruri de modelu. Acăstă sorte o primirăm la începutu cu bucuria, credîndu că, multămătă acestu sulimanu, o să finiu și noi mai căutate, mai bine privite, mai îmbiajate de lume.

Amu răbdatul multe alergături pe spinarea năstră, mai cu séma căndu vă aleseră la cinstițul sfatu. Inginerii d-vostri — borloșii și spătelați — cu calescile dumneloru, poliția cu birjele, galanii cu toroipanele, mitocanii cu potcovele, toți cu totul ne-a' bătutu și ne-a' răbătutu, pénă căndu intr'una din dile ne pomirăm cu pete pe obrazu, cu nesce gropi, cu nesce băltóce, cu nesce nămole de te ie grăza.

Amu asistatul la 'mprumutul-loțăriă fără să facemă vrău reclamația; amu tăcutu căndu ați făcutu adause peste adause la fonciera și la decimile comunale, căndu ați sporită taxele și patentele; n'amă deschisă gura nici căndu nis'a făcutu injurii ca numai ulițele pe unde se deșești d-vostri se se canaliseze și să se pavizeze cu petre cubice; intr'unu cuvîntu amu fostu de ordine și de pace.

Vai énsö, astădi nu mai putemă ineca 'n noi amarul ce ne otrăvesce susțelul.

Inchipuiti-vă, domniloră contiliu, că cine trece pe noi iști rupe 'ncălțaminta; praful ne 'neca pénă 'n găt; birjele se rupu in cătu le plângi de milă; caii se spetesecă și se siontorogescu, și ori-cine are nrocire d'a ne visita nu pote să nu dică: bre! dără a dracului uliță mai e șastă! Audiu, domniloră contiliu, a dracului, par că dumnăvostă suntești draci, căci noi suntemu tōte ale dumnevostă!

Apoi frumosu e? Cu dreptu e să răbdămă noi atătea angarale?

Astădi afiamă că dumnăvostă v'ati luatul la colțu cu agia, că v'ati bătutu, că v'ati tirnuitu de pără și că suntești gala de plecare. Acăstă scire ne-a' implutu de mihiire, căci de... totu trageamă și noi nădejde ca spinul de barbă

că din banii ce voră mai rămână nebăgați în posunară de la nouă imprumută ce-aveați de gindu să faceți, vă veți milostivi și spre noi și ne veți mai imbunătăti sărtea, căci—dăca nu din altă punctă de vedere—celă puțină ca recunoșință erați détori să ne faceți atâtă hătită!

Gândiți-vă că vine târma, că ploile încep și că chinul va fi și mai mare. Blestemele ce ni se voră arunca așă ne nioareze, și „njurăturile ce ni se voră gratifica așă să intre pînă și în urechile dumnevostră.

Prin urmare nu vă faceți păcată cu noi și, mai nainte dă vă lăua adio de la onestele d-vosstră ocupări, otăriți la unu felu: său să ni se împrospăteze Sulimanul, adicătale să ni se drégă ori să se facă nă-dată pavage și pe noi, său la din contra să ni se scotă și cele de acum, căci preferimă dău mii de ori să rămânem ca mai nainte, de pămîntă bătătorită, cum eramă în fetie, de cătu caraghióse și colțurate ca nesce babornițe parapontisite.

Acăsta fiindu respectosa năstră rugăciune, faceți-vă pomană de ne-o lăua în băgare de semă, și fiți sicuri că memoria d-vosstră, rămăndu neștersă din anima năstră noroiósă, la totă prasnicelă vă vomă trece în pomelniculă reponașilor ca să fiți pomeniș de veci la cucerinicele biserici ce se află pe noi, de cucerinicele preoți ală căroru nume moștenire ni s-a dată.

Ale dumnevostră cu totă prochinenulă:

(Pré stricate și secolite ulite
(Urmăză iscăliturile cu cerneală de mărlă).

ANTONU PANM

CANTATORULU BETIEI

— Urmare 1) —

PARTEA III.

Betivii cei mai fruntași
Suntă cinstiști de coninesaș,
Că scișu să sugă frumosu
În cătu rămănu toți pe josu.

La băuturi căndu pornescu,
Ei pe toți ii covîrșescu:
Béu mereu neîncetău
Din dorî pînă inoptătă;
Pe cătu din mesenă apucă
Le facă locuri de se ducă,
Eră ei rămănu totă aci
A striga, a porunci:
Ado, ado circumară
Ancă căte unu pahară!

Partea IV.

Su-iemezi suntă numiș
Crai intre betivii vestiș,
Loră cei-l-alti cinste le daă
Că hatișerifuri aă:
Să afle vinul celu bunu.
Antăiu cepulă căndu și punu,
Aă si probele la vinu
Să fiă slăviș deplinu.

Căndu voră să se culce ntăiu,
Punu plosca sub căpătăiu
Si, năptea căndu se desceptă,
Beau de și udă setosul pieptă.
Totă sticle pline viséză,
Bută li se infătișeză!
Căndu se scolă, le i reă de moră,
Capulă parcă nuă ală loră.

Diminătă căndu se scolă,
Cu stomaculă de vinu golă,
Supărați de mahmurlucă,
Ca să și lă drégă se ducă:
Beau ntăiu unu păharelă,
Dup'unu ceasă unu fătarelă,
Apoi la oca pornescu,
Gîtulă ca óla și largescu.

Covrigi și pesmetă căndu aă,
Betivii mai bine beau;

1) A vedé „Ghimpele“ No. 24, de la 30 iuliu

po, căndu se ametescu,
În limbi străine vorbescu:
Două, trei vorbe turcescă,
Patru grece, cinci nemțescă:
Se facă retori înveștași
Cu scîntă adăpați.

Partea V.

Betivii de zădușu fugă
Si nă pînă, la umbă sugă;
Pe lăngă cepă se adună,
Mezelicuri pe buști pună:
Urde, brăndă, ardei murată
Si oră ce lucru sărată,
Cașcavale mai vîrstă
Că beau cu ele frumosu.

Betivii sunca iubescu
Si limbile le cinstescu,
Ghiudenurile le placă
S'oră ce uscături se facă,
Că, din ele căndu imbușă,
Poftă de vinu le aducă:
Pe la posturi mai vîrstă
Cepe sărate frumosu.

Căndu se imbată pe deplină
De rachiașu ori de vinu,
Ii vedă pe uliști mergăndă
Căntăndă, sbierăndă și strigăndă,
Altăi cadă, se noroiescă
Ca boii se nămolescă
Si s'u de ómeni rușinași,
Cu degetul arătași.

Din somnă căndu se pomenescu
Si, dăca se mai tredeșcă,
La capă amețeli le vinu,
Picioarele nuă mai fiu:
Uă litră de pelină ieșă,
Ca unu leacă dău dată lă bău
S'apo bău neîncetău
Voinicii, pînă ns rată.

(Va urma).

GHIMPIADE

— Bine domnule Năită — dicea unu cetăteniu din Tecuciul lui Nicolae Gilcă, zapciul din Nicorescă — la 1868, căndu era primar, chivenișii parale bunicele, fusă dată în judecată și enndamnată la plata a 400 lei noi, pe care și plătișă ca popa. Astădi cum te-a putută numi zapciu?

— Hei! Guvernul e năteleptă și evlaviosu. Sfântul testament nu dice că Dumnezeu a făcută pe omu după chipul și asemănarea sea? Ei bine, așa urmăză și guvernul: iși alege funcționari după chipul și asemănarea lui.

Gimpele nătrebă pe nedormitul ministru de interne: aiasta cum și mai număște? Răfuăriselă, pursuivariselă aă pusari-selă?

* * *

Unu Francesu, locitoru de la fără, viindu în Paris, curiositatea lă impinse să vădă și elu cimitirul Pere La Chaise, care mai alesă din timpul Comunei e visitată de totă lumea.

Pe căndu eșia, tocmai intra carul funebru ală unu protestant. Teranul, care nu mai văduse dăstea n satul seu, urmă dolilă că să vădă ceremonia. Căndu corpul se puse n mormentă, preotul iși începu rugăciunile, repetându de mai multe ori versetul acesta:

«Fericirea nu e din partea astă a mormentului».

Căndu ilă repetă pentru a treia oară, fără ministrul nu se mai putu stăpăni, și dise de peste grăpă preotului:

— Vino n partea astă, părinte, căci e destulă locă!

* * *

Intr'unu salonu unde se strîngea adesea ómeni de spirită și femei, d. X..., dă vîrstă nu toc-

mai jună, devenise de căteva minute obiectul privirii tutoru domnelor.

— Are celu puțină 48 de ani, dise uă domnă.

— Eă ilă primescu cu 45, respunse uă ochieșică.

— E mai simplu se lă întrebămu, observă uă blondă.

— Ce etate aă, domnule X...?

— Etatea mea depinde de intenționile d-v., domna mea.

* * *

— Drăgnă — dicea unu flăcăandru unei tinere care era nelipsită de la bală — ia spune'mă de domnul acela este hemurezată?

— Ba nu, tinere: suntă hamurezată de curcanul pe varză, cu care mă tratăză n totă serile.

* * *

Intre unii din tinerii burduși de carte de la parchetul de Ilfovă, esiste unul — supleantul său jude de instrucțione, nu mai scimă ce e — care, fiindu întrebău, la esamenul pentru susținerea tesci de licență «ce atribuționi are Camera», respunse că atribuționile Camerei e dă a administra tăra.

Juriul esaminatoru ală facultății se grăbi să i strige aferim și sălă admită ca licențiată.

Ară si fostă de totă nostimă déca juriul, întrebându'lă «ce atribuționi are unu jude de instrucțione», d-lui ară si răspunsu c'are atribuționea d'a măncă fénă, ca și profesorele său hăis-cea-Viorénă!

* * *

Unu tânără blondă, căruia i intrase gărgăună în capă că e frumosu, întreba ntru'ă di cu disprețu p'ă domnă, căreia i facea curte:

— Pentru ce unu ómeni ară si atătu de ochieș, domna mea?

— Nimicu mai simplu, domnișorule: pentru că, fumăndu pré multă, se afumă.

Din acelă momentă curtesanul a 'ncetău d'a mai fuma și e pré veselă să constate că, de căndu a părasită acestă obicei, devine din ce în ce mai albă și... mai Chimiță.

* * *

Clopotele, cu limba loră răsunătoare, mugescă următoarele 'ntrebări:

A. Pentru ce unu personagiū iusemnătu a părasită capitala și séde p'ă dălu?

B. Pentru a adeveri dicetória: «Dracu sedea n dălu și prăvălea carulă în vale».

* * *

A. Pentru ce, căndu legea cere ca toți locitorii să plătescă darea pe capă, de la unu ore-cine nu se cere acăstă dare?

B. Pentru căru si păcată să pretindă de la cineva se mai plătescă pentru capă, căndu are asia capu!..

* * *

A. Voi faceți opoziție sistematică guvernului actual!

B. Ce vrei; déca guvernul merge sistematicesce ră!

* * *

D. Costaforu, după intorcerea sea din Constanținopole, se preambla prin pasagiū, căndu dă dată intăresce pe d. Bolliacu.

— Ce mai facă? ilă întrebă ministrul.

— Facă unu articolă teribile n contra guvernului.

— Si eă căută pe cine-va care se'mi facă unul guvernamentale.

— Nu mai căuta, lasă că tă-lă facă eă!

Triumful împrumutului municipalității din Bucurescî.

Triumful împrumutului municipalității din Paris.

Primirea standardului gardei din Craiova de vinărarul *Fasole 'n cutii*.